Che ile ilgili kitap bitmek üzere, 100 sayfa kadar oldu, 20 daha yazmayı planlıyorum ama belki bu daha az olur.

Bunun arkasından alt emperyalizmle ilgili yeni bir kitap üzerinde çalışmaya başlamam gerekecek, hatta başladım bile diyebilirim.

Alt Emperyalizm ve Türkiye başlığını taşıyan kitabım Ekim 2000'de yayınlanmıştı. Kitap SSCB'nin dağıldığı 1991'den 1999'a kadar dönemi ele alıyordu.

Özal dönemiydi. Amaç Orta Asya ve Kafkasya'daki Azerbaycan, Özbekistan, Kazakistan, Türkmenistan gibi doğal yakınlık taşınıldığına inanılan ülkelerle iyi ilişkiler geliştirmek ve yeni kurulan Rusya Federasyonu'nun bunların üzerinde etkinlik kurmasını engellemekti. ABD doğrudan giremediği Orta Asya'ya Türkiye aracılığıyla girmeyi deniyordu.

Bu dönemin ideolojisi Türkçülüktü. Özal'ın sözleriyle "Adriyatik'ten Çin Seddi'ne kadar uzanan Türk dünyası" söz konusuydu.

Kitapta çok sayıda kaynağa başvurularak Türkiye tarihinde ilk olan bölgesel bir güç olarak ortaya çıkmanın özellikleri inceleniyordu.

Kitap yayınlandığı zaman "alt emperyalizm mi, yok canım!" belirlemesi hakim durumdaydı. Bu belinleme ilerleyen yıllarda yavaş da olsa değişecekti. Şimdi çok kişi alt emperyalizm belirlemesi yapıyor.

AKP iktidarıyla birlikte alt emperyalizmin ikinci evresi başlar. Bu kez esas alan Ortadoğu, ideoloji de İslamcılıktır.

Kitap yayınlandıktan birkaç yıl sonra “şunun devamını yazmalısın” talebiyle karşılaştım ama hem başka konular vardı hem de ikinci dönemin özellikleri iyice görülebilecek kadar olgunlaşmamıştı.

Şimdi zamanı geldi sayılır ama büyük bir iş…

Alt emperyalizmin ilk döneminde olduğu gibi Türkiye’nin etkinlik kurmaya çalıştığı alanlar sadece esas bölge (Kafkasya ve Orta Asya ya da Ortadoğu) ile sınırlı değildir. Balkanlar ve Avrupa Birliği (AB) ülkeleri her zaman faaliyet alanı içindeydi. İkinci dönemde özellikle AB ülkeleri daha da önem kazanacaktı.

Ülke dışında yaşayan TC vatandaşlarına genel seçimde oy kullanma hakkı tanınması AKP döneminde yasalaştı ve bununla birlikte bu kitleye yönelik ilgi de arttı.

Burası bildiğim bir konu denilebilir.

Türkiye’nin Suriye ve Kürtlere yönelik politikalarının incelenmesi gerekiyor. Bu da o kadar sorun değil… Suriye’deki iç savaşı yakından izledim, yeterince bilgim var diyebilirim. Bu arada gerçekleşen Arap Baharı’nın da önemle ele alınması gerekiyor. Bunu da yazmak sorun değil…

Arkasından başka önemli konular geliyor.

Türkiye alt emperyalizminin ikinci döneminde Mısır, İran ve Suudi Arabistan’ın bölge politikaları önemlidir. Türkiye’nin bölgedeki en büyük rakibi İran’dır. Bu konuda pek bilgi sahibi değilim, öğrenmek gerekir. Mısır ve Suudi Arabistan ile ilgili bilginin de artırılması gerekiyor.

Rusya Federasyonu'nun (RF) yıllardan sonra büyük bir güç olarak bölgeye dönmesi söz konusudur. Bazıları RF'i hala sosyalist sandıklarından olsa gerek, ABD emperyalizminden söz ederken RF'den hiç söz etmiyorlar.

Türkiye askeri olarak önemli oranda gelişti, bunun da belirtilmesi gerekiyor.

Bu konuda çalışma sanırım bir yıl kadar sürer. Bu konu bilgi olmadan akıl yürütmeyle yazılmaz. Bazı sonuçlara varıyorsanız bunları nereden çıkardığınızı göstermek zorundasınız.

Benzer bir durumu yıllardan beri sosyalist ülkeler konusunda da yaşıyoruz. Bu ülkelerin dağılmasını şu veya bu nedene bağlayanlara, "Bu görüşünü neye dayanarak savunuyorsun?" diye sorsanız, tatmin edici cevap alamazsınız. Varılan sonuçlar bu ülkelerin tarihiyle ilgili bilgilere değil, akıl yürütmeye dayanıyor ve buradan da gerçeği yansıtan sonuç beklemek mümkün değildir..

Önceden konuşmak doğru değil ama bu kitabın 120-150 sayfalık son kitaplarımızdan daha kalın olacağını tahmin ediyorum. Maliyet de artacak tabii…